

SFS 2008:232

Utkom från trycket
den 13 maj 2008

Förordning om ändring i förordningen (1998:896) om hushållning med mark- och vattenområden m.m.;

utfärdad den 29 april 2008.

Regeringen föreskriver att 1–4, 6 och 7 §§ förordningen (1998:896) om hushållning med mark- och vattenområden m.m. ska ha följande lydelse.

1 §¹ De statliga myndigheter som anges i denna förordning har var och en inom sitt verksamhetsområde uppsikt över hushållningen med mark- och vattenområden. Myndigheterna ska i samverkan med länsstyrelserna följa utvecklingen av frågor om hushållningen med mark- och vattenområden. Tyngdpunkten i denna verksamhet ska läggas på frågor som har stor betydelse i ett nationellt perspektiv och frågor vars utveckling Sverige enligt internationella åtaganden ska följa.

Boverket har uppsikten över hushållningen med de mark- och vattenområden som omfattas av bestämmelserna i 4 kap. miljöbalken. Bestämmelser om att Boverket ska verka för samordning av de statliga myndigheternas arbete med underlag för tillämpningen av 3 och 4 kap. och 6 kap. 19–21 §§ miljöbalken finns i förordningen (2007:1065) med instruktion för Boverket. Boverket har dessutom allmän uppsikt över hushållningen med mark- och vattenområden.

Länsstyrelsen har uppsikt inom länet över hushållningen med mark- och vattenområden.

2 §² Myndigheterna ska, enligt den fördelning som anges i denna paragraf, efter samråd med Boverket samt de länsstyrelser och andra myndigheter som anges i andra stycket och som är berörda lämna uppgifter i skriftlig form till länsstyrelserna om områden som myndigheterna bedömer vara av riksintresse enligt 3 kap. miljöbalken.

Uppgifterna ska i fråga om områden

1. av riksintresse för rennäringen (3 kap. 5 §) lämnas av Sametinget,
2. av riksintresse för yrkesfisket (3 kap. 5 §) lämnas av Fiskeriverket,
3. av riksintresse för naturvården och friluftslivet (3 kap. 6 §) lämnas av Naturvårdsverket,

4. av riksintresse för kulturmiljövården (3 kap. 6 §) lämnas av Riksantikvarieämbetet,

¹ Senaste lydelse 2006:190.

² Senaste lydelse 2004:1126.

5. som innehåller fyndigheter av ämnen eller material som är av riksintresse (3 kap. 7 §) lämnas av Sveriges geologiska undersökning,
6. av riksintresse för anläggningar för industriell produktion (3 kap. 8 §) lämnas av Verket för näringslivsutveckling,
7. av riksintresse för anläggningar för energiproduktion och energidistribution (3 kap. 8 §) lämnas av Statens energimyndighet,
8. av riksintresse för anläggningar för slutlig förvaring av använt kärnbränsle och kärnavfall (3 kap. 8 §) lämnas av Strålsäkerhetsmyndigheten,
9. av riksintresse för anläggningar för kommunikationer (3 kap. 8 §) lämnas av Banverket, Luftfartsstyrelsen, Post- och telestyrelsen, Sjöfartsverket och Vägverket inom sina verksamhetsområden,
10. av riksintresse för anläggningar för vattenförsörjning eller avfallshandling (3 kap. 8 §) lämnas av Naturvårdsverket, och
11. av riksintresse för totalförsvarets anläggningar (3 kap. 9 §) lämnas av Försvarsmakten och Krisberedskapsmyndigheten inom sina ansvarsområden.

3 § Länsstyrelsen ska ta de initiativ som behövs för att bestämmelserna i 3 och 4 kap. miljöbalken blir beaktade i arbetet med miljökonsekvensbeskrivningar och i planerings- och beslutsprocesser. Initiativen ska tas så tidigt som möjligt i processerna. När bestämmelserna i 3 och 4 kap. miljöbalken ska tillämpas vid prövningen av ett mål eller ärende, ska länsstyrelsen särskilt verka för att riksintressena tas till vara i den prövningen. Av plan- och bygglagen (1987:10) framgår att länsstyrelsen ska verka för att riksintressen tas till vara i kommunala planer enligt den lagen.

Länsstyrelsens arbete ska grundas på underlag från de andra myndigheterna som anges i 2 §. Om det inte finns något sådant underlag från myndigheterna, ska arbetet grundas på det underlag som länsstyrelsen bedömer lämpligt.

En bestämmelse om tillämpningen av 3 och 4 kap. miljöbalken i mål och ärenden enligt miljöbalken finns i 2 kap. 6 § andra stycket miljöbalken. Bestämmelser om att 3 och 4 kap. miljöbalken ska tillämpas i mål och ärenden som prövas enligt andra lagar finns i

1. luftfartslagen (1957:297),
2. lagen (1966:314) om kontinentalsockeln,
3. väglagen (1971:948),
4. lagen (1978:160) om vissa rörledningar,
5. lagen (1983:293) om inrättande, utvidgning och avlysning av allmän färled och allmän hamn,
6. lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter,
7. plan- och bygglagen (1987:10),
8. minerallagen (1991:45),
9. lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon,
10. lagen (1995:1649) om byggande av järnväg,
11. ellagen (1997:857), och
12. naturgaslagen (2005:403).

4 § Länsstyrelsen ska underrätta Boverket och andra berörda myndigheter som anges i 2 § om länsstyrelsen anser att

1. ett ytterligare mark- eller vattenområde bör anges som riksintresse enligt 3 kap. miljöbalken, eller
2. klassificeringen eller avgränsningen i stort av ett område som riksintresse enligt 3 kap. miljöbalken bör omprövas.

6 § Länsstyrelserna och de andra myndigheterna ska vid uppsikten inom sina verksamhetsområden göra regeringen uppmärksam på om urvalet av områden av riksintresse enligt 4 kap. miljöbalken behöver regleras närmare.

7 § En anmälan som en statlig myndighet lämnar till regeringen enligt 6 kap. 21 § andra stycket miljöbalken ska innehålla uppgift om vilken samverkan som behövs mellan staten och den eller de berörda kommunerna för att kommunerna i sin planering enligt plan- och bygglagen (1987:10) ska

1. tillgodose ett intresse som rör hushållningen med mark- och vattenområden enligt 3 och 4 kap. miljöbalken, eller
2. skapa förutsättningar för att miljökvalitetsnormer enligt 5 kap. miljöbalken uppfylls.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2008.

2. För tiden före den 1 juli 2008 ska det som i 2 § sägs om Strålsäkerhetsmyndigheten i stället gälla Statens kärnkraftinspektion.

På regeringens vägnar

ESKIL ERLANDSSON

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

